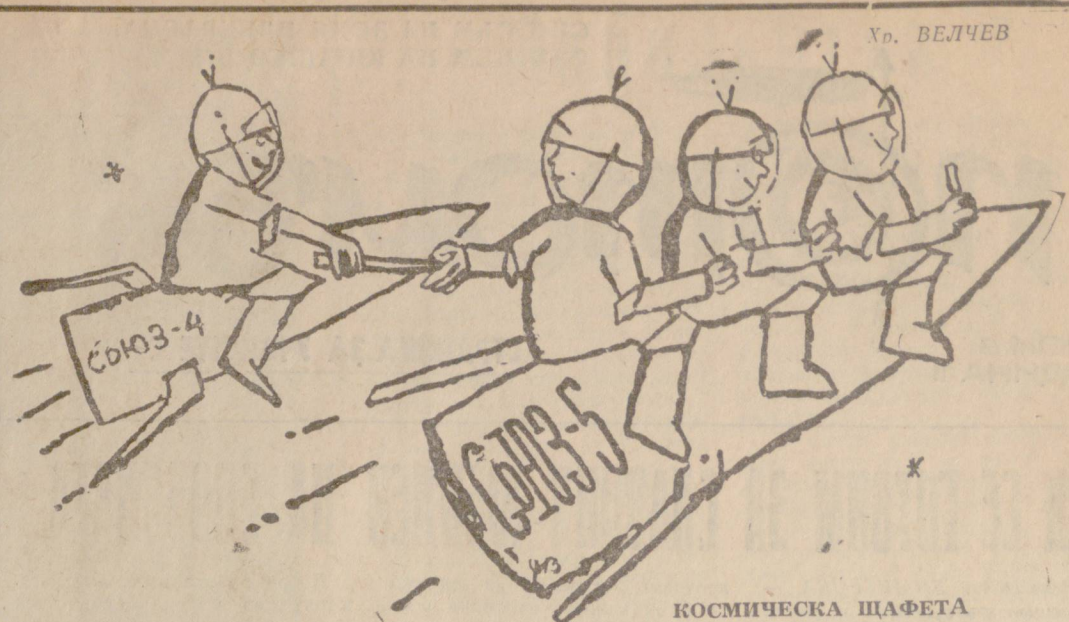

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ЧЕТВЪРТЪК
16 ЯНУАРИ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 7
(2519)

ЦЕНА 2 ст.

КОСМИЧЕСКА ЩАФЕТА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

В КОСМОСА ОТНОВО СЪВЕТСКИ ХОРА

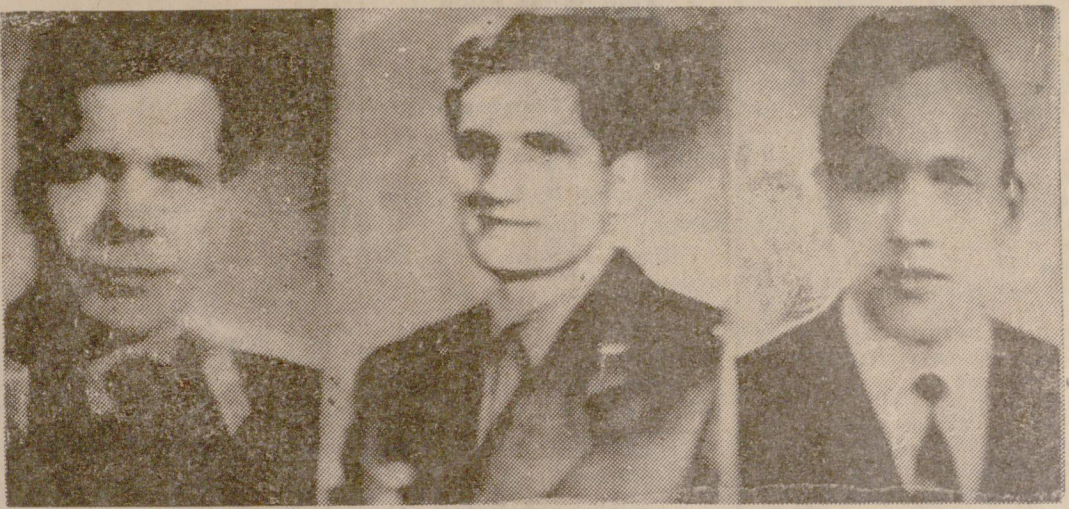
В орбита около Земята два съветски космически кораба — „Союз-4“ и „Союз-5“ ★ Кой са членовете на екипажа на кораба „Союз-5“ ★ Наблюдения на небесните светили ★ Светът говори за подвига

Установена е връзка със Земята и „Союз-4“

МОСКВА, 15 януари (ТАСС) — Днес в 10 часа и 14 минути московско време в орбита на спътник на Земята беше изведен космическият кораб „Союз-5“ с екипаж от трима космонавти.

На борда на космическия кораб се намират съветските летци-космонавти: командирът на кораба подполковник Борис Волинов и членовете на екипажа — бордови инженер кандидатът на техническите науки Алексей Елисеев и инженер-изследовател подполковник Евгений Хрунов.

Космическият кораб „Союз-5“ е изстрелян в предвидената орбита.

ЕКИПАЖЪТ НА КОРАБА „СОЮЗ-5“

НОВ ВРЪХ В СЪВЕТСКАТА КОСМОНАВТИКА

Втори ден мислите на трудещите се от окръга са отправени към великата съветска страна, към съветските герои-космонавти. Втори ден това е главната тема на разговорите. Букално всички — работниците в предприятията, служителите в учрежденията, пенсионерите по домовете, гледат да са по-близо до радиопаратите и радиоточките.

Фантазията на възпитаниците от средното професионално техническо училище по електропромишленост „Александр Попова“ във Велико Търново се стареа да изпревари възможните космически варианти на съветските космически кораби и космонавтите не престават. Директорът на училището, физикът Стоян Стоянов, сподели:

— Тъкмо с колежите за полета на съветските космонавти говорим. Считам, че това е голяма крачка към практическото усъвършенстване и взаимодействие на космическите кораби в полет, а междузвездната космическа наука. Съветската космонавтика достига с този експеримент нови върхове в своето развитие. Уверени сме, че тази година от Москва ще долетят новината, че пръв съветски човек е покорил Луната.

Щурмът продължава

МОСКВА, 15 януари (ТАСС) — Космическите кораби „Союз-4“ и „Союз-5“ продължават своя полет.

На 15 януари до 13 часа московско време „Союз-4“ извърши осемнадесет обиколки около Земята, а „Союз-5“ — две обиколки.

Командирът на кораба „Союз-4“ Владимир Шаталов съобщава, че наблюдавал въвеждането в орбита на космическия кораб „Союз-5“.

Командирът на кораба „Союз-5“ Борис Волинов изпълни ръчното ориентироване на кораба към Слънцето, след което бяха извършени наблюдения на небесните светили. Бордовият инженер Алексей Елисеев и инженер-изследовател Евгений Хрунов направиха кино и фотоснимки на вътрешността на кабината.

В ЦЕНТЪРА НА ВНИМАНИЕТО

НЮ ЙОРК — Американските информационни агенции прекъснаха обичайния поток от съобщения и с бележки „мълчание“ и „спешно“ предадоха от Москва информация за изстрелването на космическия спътник на Земята — космическият кораб „Союз-5“ с тримата космонавти на борда.

Съобщавайки за новия етап в съветските космически изследвания, агенция АП подчертава, че космонавтите Волинов, Елисеев и Хрунов се чувстват отлично.

Всички агенции посочват, че задачата на полета на „Союз-4“ и „Союз-5“ е да бъдат направени общи експерименти и изследвания в космическото пространство.

ПАРИЖ — Буквално няколко минути след съобщението на ТАСС за изстрелването на новия съветски космически кораб „Союз-5“ новината стана известна на французите от съобщението на френското радио. Малко по-късно френските радиослушатели научиха първите подробности за изстрелването на „Союз-5“ от програмата „Франс-ентер“.

В съобщенията от Москва, които отнасят изместването на космическите кораби, се разказва подробно за полета на космическия кораб и се предават биографичните данни за космонавтите. Агенцията подчертава, че командирът на кораба Волинов вече е установил връзка със Земята и с Шаталов, който продължава полета си със „Союз-4“.

ЛОНДОН — В Англия следят много внимателно новата програма за изследване на космическото пространство, осъществявана сега от Съветския съюз. Днес Радио Лондон съобщава, че най-важната новина вестта за изстрелването на космическия кораб „Союз-5“.

БОН — Съветският съюз изстреля още един космически кораб — „Союз-5“. Западноевропейската агенция ДПА предаде тази новина веднага след съобщението на ТАСС. В телеграмата на агенцията се под-

БЕЛЕЖКИ ЗА КОСМОНАВТИТЕ

МОСКВА, 15 януари (ТАСС) — Командир, инженер-изследовател и бордов инженер представляват екипажа на съветския космически кораб „Союз-5“, изведен днес в орбита след кораба „Союз-4“ на подполковник Владимир Шаталов.

Командирът на кораба на „Союз-5“ 34-годишният подполковник Борис Волинов е роден в сибирския град Иркутск. През 1956 година Волинов завършва военното училище във Волгоград и е изпратен в авиационна част. През 1958 година той става член на КПСС.

В отряда на космонавтите Волинов постъпва преди повече от 8 години. Той е бил дубльор на Валерий Биковски през юни 1963 г. и дубльор на Георги Бергенов през октомври 1968 г. Миналата година, без да прекъсва основната си работа, офицерът завършва военновъздушната инженерна академия в Москва.

Спругата на космонавта Тамара е инженер-металург и работи в машиностроителен завод. Те имат две деца: 10-годишния Андрей и 3-годишната Татяна.

Инженер-изследовател 35-годишният подполковник Евгений Хрунов е от Тулска област, южно от Москва. Той е завършил селскостопански техникум, но увлечението от авиацията е надделяло и го е отвел в авиационното училище. След това е служил в авиационни части. През 1959 година става член на КПСС.

В отряда на космонавтите Хрунов идва през 1960 година, когато идва и Волинов. Той е бил дубльор на Алексей Леонов, който през март 1965 година за пръв път излезе от борда на кораба „Восход-2“ в открития Космос.

Миналата година подполковник Хрунов завършил военновъздушната инженерна академия в Москва.

Жената на Хрунов Светлана е учителка. Те имат 8-годишен син Валерий.

34-годишният бордов инженер Алексей Елисеев е роден недалече от старинния град Калуга, в който е живял и работил основоположникът на космонавтиката Константин Циолковски (1857—1935).

През 1951 година Елисеев постъпва в московското висше техническо училище „Бауман“ и успешно го завършва. След това младият инженер работи в конструкторско бюро, защитава дисертация и получава първата научна степен — кандидат на

С присъщите на младостта усърдие и устрем по полетата на филмал Българско Сливово към ДЗС — Свишов работи механизаторът Тодор Русев Тодоров. В сравнително по-спокойните дни сега „Беларус“-ът на Тодор е в среден ремонт. Ще го направи лично той — качествено, като добър стопанин...

сн. Г. МУСИЧКИ

За подем в производството на строителни материали

Във вторник в ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица по инициатива на Окръжния комитет на БКП се състоя втората среща от поредицата срещи, които предшествуват пленума на Окръжния комитет на Партията по тези проблеми. Специален доклад по въпросите за въвеждането на научната организация на труда, производството и управлението в отрасъла „Строителни материали“ прочете Генчо Ковачев, директор на ДКЗ „Мизия“.

В доклада се говори и за недостатъците в организацията на производството и на работните места, за слабостите в балансите заходи и ценове. Отчетено беше, че общо за отрасъла за всички основни производствени звена е създадена технология, обвързана с техническа документация, която отговаря на техническата екипировка. Независимо от това в някои от предприятията се чувствуват необходимостта от въвеждане на нови, по-ефективни производствени машини, а така също и за създаването на по-добри условия, като поточност в производството, с оглед избягването на вътрешните кръстосани превози и други.

По всички тези въпроси взеха отношение много от изказалите се ръководители и специалисти. Кандидат-членът на ЦК и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов посочи, че една от най-важните задачи за разрешаване през тази година е задачата за повишаване ефективността на капиталните вложения. В това отношение пред колективните стоят сериозни въпроси за разрешените тъй като 26 от строителните материали в страната се произвеждат във Велико-търновския окръг. Вложението средства за развитието на строителната промишленост трябва да се използва най-ефективно и рационално. Другарят Стоянов препоръча отоваряване всички звена от производствените процеси, мероприятията от комлексираните изследвания, да се запазват връзките с научните институти и броят на техническите разрабки. Той предложи четирите основни предприятия ДКЗ „Бъдеще“ и „Мизия“ в Бутovo и Горна Оряховица, ЗСБИ „Г. Терзиев“ в Свишов и новият завод в чест на 25-та годишнина на Девети септември да станат образцови социалистически предприятия.

М. МАНОЛОВ

Дневни * Вести

СЪВЕЩАНИЕ за детското здравеопазване се състоя вечерта в салона на Окръжната стоматологична поликлиника. Доклади прочетоха д-р Димитър Маринов — зав. детско отделение при Окръжната болница и д-р Кънчо Кънчев, зав. акушерогинекологичното отделение.

С ГОЛЯМ УСПЕХ самодейците при читалище „Развитие“ в Стражица играят пиесата „Плещицата“ от Камен Зидаров. С нея гостуваха и в околните села.

С успех бяха посрещнати те и в Чапаево на 13 януари.

75 години научно-технически съюзи в България

Изминаха 75 години откакто бе положено началото на научно-техническите организации в България и 50 години от създаването на първото дружество на техниците. Честта да бъде отбелязана тази годишнина, научно-техническата интелектуална в Родната прави преглед на борбите, успехите и трудностите, които са водили и съпътствували различните поколения технически кадри.

Под ръководството на Партията на Благоев и Димитров тези две организации изиграха важна роля сред техните ките кадри за формиране на тяхното становиче по редица технико-стопански проблеми, които са стояли за разрешаване в България. Чрез редица конкретни предложения и мнения по различни законопроекти, те заставаха почти винаги на прогресивни позиции. Решително застъпваха гледището щото строителството на железопътни линии, благоустройването на населените места, комасацията и други да се извършват не от чужди фирми и компании, а от наши български държавни организации. Водиха големи борби с буржоазните правителства за създаването на средни технически училища и политтехнически училища, където нуждата от средни и висши технически кадри се явяваша като първостепенна необходимост за по-издържано ръководство на строителството на материалните ценности за нация народ, чрез които се съдействуваша за издигане на неговата обща култура.

Във Велико Търново, по непълни данни, към на българското архитектурно дружество е имало от 1920 година. То е развивало активна дейност като е давало конкретни пред-

ложения по различни благоустройствени мероприятия за Велико Търново (водоснабдяване, електрификация, комуникация и др.) Въпросът за планово изграждане на града е бил обсъждан от това дружество и са давани много ценни предложения. Във Велико Търново е било изградено и дружество на техниците още през 1924 г., в което са членували и техниците от Горна Оряховица. То е запознавало техниците с развитието на техническата наука и практика и е съдействувало за планиране работата на безработните кадри, за осигуряване помощи на техници-политзасторници и други.

Един от първите активисти на това дружество са били техниките Андрей Михайлов, Стефан Ангелов, Руси Петров, Иван Божков, Нико Илиев и др.

След 9 септември 1944 година дружеството на техниците във Велико Търново развива оживена научно-техническа дейност за укрепване икономиката на нова България. То става инициатор за изграждането на единната научно-техническа организация на всички висши и средни технически кадри в града през 1949 година. Окръжната организация на научно-техническите съюзи във Велико-търновския окръг укрепва значително и развива активна научно-техническа дейност в живо дело предначертанията на Окръжния комитет на БКП за издигане икономиката на окръга и техническата култура на трудещите се.

Сега членовете на научно-техническите съюзи от окръга са готвят достойно да посрещнат 25-та годишнина на социалистическата революция.

ПОТОМЪК

БРОИ 8
ГОДИНА II

СТРАНИЦА ЗА УЧАЩИТЕ СЕ

КАК СЕ ГОТВИМ ЗА СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ НА СВОБОДАТА

ИВАНКА ДИМИТРОВА —
дружинен ръководител в учили-
ще „Бачо Киро“ — Павликени:
— Разнообразна е дейността на
отрядите в нашата дружина.
Разучаваме песни, запознаваме
се с живота на вождя и учи-
теля Георги Димитров.
Пионерите от VII „а“ клас

проучват историята на градска-
та и окръжната партийна орга-
низация. VII „б“ клас изуча-
ват дейността на Горнооряхов-
ския и Габровско-Севелинския
партизански отряди, действува-
ли в нашия край, а VII „а“
клас — историята на РМС. Те
зи класове се готвят и за въста-
ване в редовете на Комсомола.
Не по-малко интересен е живо-
тът и в шестите класове — про-
учва се историята на ТКЗС, на
някои предприятия в града, ка-
то за целта се предвиждат ре-
дици срещи. Всички екскурзии
се съчетават със срещи и воени-
зиранни игри. Изучава се и жи-
вотът на пионерската организа-
ция при училището, за което се
предвиждат срещи и с бивши дру-
жинни ръководители. Вечерко-
това ще намери отражение в ле-
тописната книга на дружината.

Продължава и работата ни по
операция „Българска слава“.
Тук най-добра работа има отря-
дът „Млад санитар“ с ръково-
дителя д-р Цингилев.

Интересен живот имат и кръ-
жовете.

ЕЛЕНА ГРИГОРОВА — дру-
жинен ръководител на дружинка
„Иван Люцканов“ — Масларево:
— В чест на славната годиш-
нина изпълняваме обещанието
на дружината. Провели сме ве-
чер на дружината, военизиранни
игри, походи. Изучаваме живо-
та на патрона на нашата орга-
низация — Георги Димитров,
на лентата-герои, историята на
РМС. Имахме среща с бивши
ремесници и с литературна про-
грама: взехме участие в тържес-
твено отпразнуване на 35-годиш-
нината от създаването на
РМС в родното село. Събрахме
и предадохме от трудова дей-
ност и авторични суровини бли-
зо 100 лева за „Вечния огън на
родолюбието“.

При четвъртокласниците от Електротехникума в Гор-
на Оряховица.
На снимката: Пламен Ванков, Петко Милевски, Хри-
сто Кирилов и Йордан Иванов.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

ВЕЧЕР НА РОДОЛЮБИЕТО

Павликенските пионери дъл-
го се подготвяха за вечерта
„Родолюбието на българина“,
отразено в народното творче-
ство. Трябваше да се запозна-
ват с борбите срещу веков-
ния поробител в родния
край, да съберат легенди, пре-
дания, песни за местни хай-
дути и др.
От отряд на отряд вървеше
тетрадката-шафета. Разучиха
се местни хайдушки песни,
драматизирани бяха легенди.
Дълго време в дружината
ще се говори за тази вечер.

Е. ДЕКОВА

Час по родолюбие. Така уче-
ниците от VI „б“ клас на I
основно училище в Горна Оря-

ховица нарекоха един от ча-
совите по литература. В пред-
варителната подготовка за не-
го нито един ученик не оста-
на вън. Прелистиха се
много страници. Научиха мно-
го.

И ето — всеки гореше от
нетърпението да стане и да раз-
каже за Кара Добри, Узун
Петко, Хайдут Сидер, за Ма-
риното и Капитан дядо Ни-
коловото въстание, за Велчо-
вата завера...

Един чуден час беше това.

Здр. МАНКОВА

ДЕСЕТДНЕВКА НА ТРЕЗВЕНОСТТА

И тази година от 20 до 30 януари
Националният комитет за трезве-
ност, Централният комитет на
ДКМС, Министерството на народна
та посветата. Централният комитет
на БЧК организира десетдневка
на трезвост. През нея клубове за
трезвост разгръщат широка
културно-просветна дейност — ор-
ганизиран лекция и беседи за попу-
ляризиране въздържанието дна-
жение, провеждат интересни вечери
и срещи със стари въздържатели.
Десетдневката сега ще протече и
под знака на изпълнение показва-

лите на обявяния Втори републикан-
ски преглед на ученическите клубове
за трезвост, за подобряване ор-
ганизационното им укрепване, към
по-разнообразни културно-масови
програми и привличане повече при-
тели на в. „Трезвост“.

Ние се надяваме, че комсомолски
те и пионерските организации ще
окажат близка и действена помощ
в организирането и провеждането на
една богата и разнообразна с про-
ви и инициатива десетдневка.

ПОТОМЪК

ПИОНЕРСКО ТВОРЧЕСТВО

ЗИМА

Сият се сипе, на земята
падат пухкави снежинки —
скачан цъфнаха цветята
и череша, и малинки.
Бял капак етобора има,
улицата стана бяла.
Колко бързо баба Зима
премени земята цяла!

Колко радост тя донесе
тази сутрин на децата!
Затова я срещат с песен
и сияят тъй лицата.

Илиана ИЛНЕВА

уч. в VII „б“ клас на у-ще „Н.
И. Вапцаров“ — Велико Търново

АЗ БЯХ В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Сбъдна се мечтата ми да ви-
дя великата съветска страна. В
купето имаше една рускиня.
Казваше се Дуся. С нея пяхме
български и руски песни и не-
усетно се озовахме на съветска
та граница.

Минахме край китни молдав-
ски села и още същия ден на
влязохме в Украйна. В Киев
сменихме влака за Ростов на
Дон. Няма да забравя киевска-
та гара, която смята за красо-
тата си.

Интересно беше и пътуване-
то край Днепр, сред безкрай-

ните степи. Ето и Азовско мо-
ре.

Минахме през един потънал
в зеленина град и пред нас се
ширият гарата на Ростов на
Дон. Над града се виеха хели-
коптери и самолети, а гарата
гъмжеше от безброй посрещачи.
Между тях бяха вуйчо, вуйна
и братовчедка ми.

Бях безкрайно щастлив. Пред
мен беше мечтаната страна.
Очакваше ме двадесетдневен
престой в нея. Оттук нататък
започваше една приказка.

Димитър РУСЕВ

ученик от VI клас в Оздравител-
но училище — Средни колиби

АДРЕСИ ЗА СССР

Белгородская область, Шебе-
кинский район, Стариковский с/с
II-ое Сеплаво: Заводной Го-
тьяны, уч. 9-ого класса;

Выковой Марине, уч. 7-ом
класе;

Заводной Вале, уч. 7-ом
класе;

Белгородская область, Шебе-
кинский район, Стариковский с/с
хутор Факлова: Куленовой Ан-
тонине, уч. 9-ого класса;

Кузнецовой Ленире, уч.
6-ом класе;

Коптевой Валентине, уч.
6-ом класе.

Белгородская область, Шебе-
кинский район, Стариковский
с/с, Протопопова: Цанаева Ана-
толию, уч. 6-ом класе;

Законоутной Людмиле, уч.
7-ом класе;

Кириченко Марий, уч. 9-ом
класе.

Пионери, пишете на вашите
другарчета от великия Съветски
съюз!

НЕЗАБРАВИМА СРЕЦА

Хубава дружба свързва уче-
ниците от Великотърновската
езикова гимназия с екипажа на
моторен кораб „Велико Търно-
во“. Традиция е след всеки рейс
на кораба да се разменят деле-
гации. Това са незабавими сре-
щи, на които се говори за мъ-
жеството на моряците в открити-
то море, за всекидневното в
гимназията. На тях се разменят
подаръци — символи за упорит
труд.

В навечерието на Нова годи-
на представители на гимназията
та имаха среща с приятелите в
Бургас. Топла беше и тази сре-
ща, незабавима и с отчитаната
на резултатите, и с импозант-
ната програма, с новогодиш-
ните подаръци, които си раз-
менихме.

Александър ПЕТРОВ

ученик от XI „б“ клас на Езико-
ва гимназия — Велико Търново

ПОБЕДИ VII „б“ КЛАС

Отдавна между седмоласни-
ците в нашето училище не е
имало такава напрегната борба,
както при викторината
„Какво знаете за шестията ге-
рой на БКП, загинали през
1942 г.“ — Антон Попов, Антон
Иванов, Атанас Романов, Пе-
тер Богданов, Никола Вапца-
ров и Георги Минчев.

На сцената са отборите на
VII „а“, VII „б“ и VII „в“
клас. Капитаните им Румяна
Бонева, Петрония Павнова и
Цанко Цанев разпортуват на
председателя на журито, със
тезатаците се поздравяват и
дават започва. Започват въп-
росите, отговорите, оценките. А
пелл нас се разтварят страници
из живота на Партията и герои-
те, чиито имена и живот-пъхтер
са ни събрали този ден.

Първенец стана VII „б“ клас.
На всички състезатели бяха връ-
чени награди.

Ели СЯРОВА

ученичка от II основно учили-
ще в Горна Оряховица.

На пързалката

Снимка: Васил ЦВЕТКОВ

ЗАБАВЕН КЪТ

ПРИКАЗКА БЕЗ ДУМИ

Познайте кои са писателите

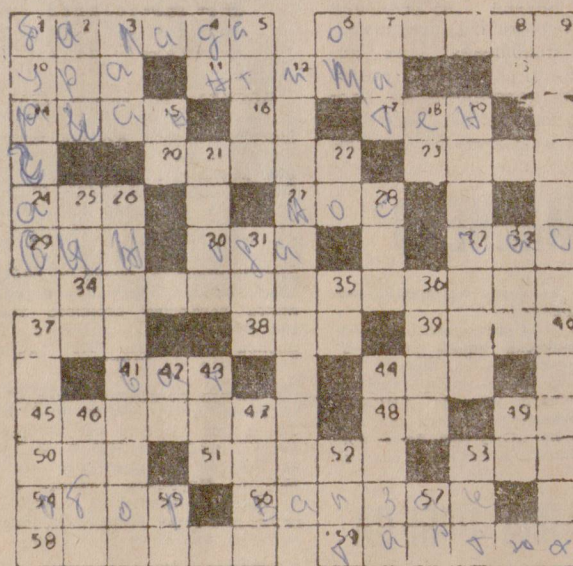
Презимето на кой възрожден-
ски писател от окръга се повта-
ря с името на друг, също от ок-
ръга, чийто живот е бил борба
за светлото бъдеще на родина-
та?

отзвук, възклицание, домашно
животно, място за временно пре-
биваване, показателно местоеме-
ние и шопски термин?

Кой е известният писател, ро-
ден в окръга, чието име се със-
тои от френска буква, лично
местоемие, а презимето — от
стена, мярка за повърхнина и
окончание на мъжко име?

Името и презимето на кой
именит писател от окръга се
състои от съкращение на име,

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Лирико-епич-
но произведение с легендарно-фан-
тастично съдържание. 6. Осма-
та тонова степен. 10. Боен въз-
глас. 11. Град в Гърция. 13.
Инициалите на автора на повес-
та за юноши „За три дни“. 14.
Мъжко име. 16. Хубав кон
(тур.) 17. Цвет на кожата. 20.
Алкален метал. 23. Електромаг-
нитен уред. 24. Турско име. 27.
Част от лицето. 29. Цвет. 30.
Лирическо произведение. 32. Пе-
риод от време. 34. Бележит не-
пански художник. 37. Сладко-
водна риба. 38. Именит немски
писател. 39. Полско народно
събание. 41. Единица за мощ-
ност. 44. Почетно звание на
мъж в буржоазното общество
(нем.) 45. Най-големият водо-
пад в света. 48. Шопско место-
имение. 49. Отглас. 50. Иници-
алите на голямо предприятие в
окръга. 51. Древен финкийски
град. 54. Сграда за едър ро-
гат добитък. 56. Френски пи-
сел, автор на „Дядо Горио“. 58.
Град в Италия. 59. Комедия от
Молер.

ОТВЕЩАНО: 1. Наш черномор-
ски град. 2. Мярка за повърх-

нина (мн. ч.) 3. Музикален
термин. 4. Инициалите на наш
писател. 5. Монголски скотовъ-
дец. 6. Единица за измерване
на съпротивление. 7. Контролен
орган по транспорта. 8. Иници-
алите на наш възрожденец. 9.
Принадлежност за телевизор.
12. Древногръцка богиня. 15.
Марка съветски самолети. 18.
Немска буква. 19. Чантичка за
принадлежност за тоалет. 22.
Герония от гръцката митология.
25. Широколистно дърво (мн.
ч.) 26. Наш именит писател. 28.
Узел за риболов. 31. Житище.
33. Много насекоми. 35. Голям
приток на Дунав. 36. Мъжко
име. 37. Европейска столица. 40.
Герон на Шекспир. 42. Нос по
атлантическото крайбрежие. 43.
Метатически съз за вода. 44.
Герон на Андерсен. 46. Мазе.
47. Водно животно. 49. Възкли-
цание. 52. Река в Румъния. 53.
Действие, дело, постъпка. 55.
Египетско божество. 57. Мярка
за повърхнина.

Съставил: Петър ГЕОРГИЕВ
ученик в I курс на Строителен
техникум — Велико Търново

Знаете ли, че ...

В някои райони на Арабия
расте храст, който местните жи-
тели наричат „РАСТЕНИЕ НА
СМЕХА“. Плодовете му пред-
ставяват черни зърна, големи
колкото грах. Вкусат ли от тях,
местните жители избухват в
смях, който обикновено трае по
ловин час. Тези плодове се из-
ползват от арабите и като
средство срещу зъбобол.

ПЛАНЕТАТА НЕПТУН, от-
крита през септември 1846 г., и
досега не е извършила пълен
оборот около Слънното. Това
ще стане едва през 2011 година.

Един кубически сантиметър
вещество ОТ ЗВЕЗДАТА КЕИ-
ПЕР тежи 130 милиона тона.
Един кубически метър въздух
от Земята би тежал там 4.5 то-
на.

На 17 юни 1940 г. в село Ме-
шери, Горкиева област, е валил
необикновен дъжд. През една
силна буря ОТ НЕБЕТО заедно
с дъждовните капки паднали
СРЕБЪРНИ МОНЕТИ. Това
били пари от края на XVI, на
чалото на XVII век, вероятно
заровени в земята. С течение на
времето пръстта над тях била
измита от дъждовите и съзът е
монетите излезли на повърх-
ността. По това време минал
смерч и ги вдигнал във възду-
ха, а на друго място ги изхвърлил
заедно с дъждовните капки.

ВСЯКА МИНУТА НА ЗЕ-
МЯТА се раждат 114 деца; 58
души встъпват в брак; добиват
се 3000 тона зъглия; топят се
700 тона стомана и чугун; пос-
троят се 68 автомобили; ку-
пуват се 110 хиляди вестника;
консумират се 4000 тона храни-
телни продукти и близо 3 милио-
на литра напитки.

Задача

Десетлитров съд е пълен с
мляко. Освен този пълен съд
има и един 7-литров и един
3-литров, които са празни. С
помощта на тези съдове мля-
кото да се раздели така, че в
големия и средния съд да има
по 5 литра, като не се ползу-
ва друга мярка. С какви пре-
ливания може да се направи
това?

Пионери, които решат зада-
чата, да ни съобщят отговора
на адрес: вестник „Борба“ —
Велико Търново.

СЪДЪРЖАТЕЛЕН Е ЖИВОТЪТ НА НАШЕТО ДРУЖЕСТВО

В училището името на нашия клас
е XI „а“. Вече трета година сме
заедно. Дойдохме непочапити, от неч-
ки краища на окръга. Колко раз-
лични бяхме на първото комсомол-
ско събрание! Колко различни сме
сега!

Помени ни, обогати ни нашият
любим Комсомол. Далеч по-съдър-
жателен стана животът на дружес-
тво ни. Комсомолът ни разкри на
ви страници, непознати досега за
нас.

През първия учебен срок изуча-
вахме живота и бойния път на Гор-
нооряховския партизански отряд. С
истински жар събрахме материал
и подготвихме литературно-музика-
лна програма. А можем ли да забра-
вим посещенията в Полза Оряхови-
ца и Чанево! Срещите с останали
те живи участници от съпротивата!

С много обща подготовка и прове-
дохме вечер, посветена на Микис
Теодоракис.

Пенка БОРИСОВА

ученичка от XI „а“ клас на Вто-
ра гимназия — Велико Търново

ДА НЕ ПОМРЪКВА СЛАВАТА НА ОБЕДИНЕНСКИЯ КООПЕРАТИВ

Може ли механизмът на акордно-премиалната система на заплащане да действа сам? ★ Специалистите — длъжници на производствена-та технология ★ Липсата на контрол и възискателност — латмотив на конференцията ★ Напред и нагоре — до светозачо равнище

Докладът бе обширен. Да се отчете вярно и задълбочено по-риодът от две години наистина трябва Общинският партиен комитет да е вникнал във всяка подробност от живота на партийните организации, да е живял със задачите на производствените колективи, да е блядал за трудностите които трябва да се преодолеят през изминалата неблагоприятна година, да не е отминавал успехите на най-упоритите и асортиментните. И по това, че докладът бе успял спокойно и обективно да покаже хубавото и лошото, пролича, че партийните и стопанските ръководители са били винаги на обединенска земя.

Затова деловият тон завладя конференцията още в началото и не я напусна дори и когато времето твърде напредна. Комунисите се отчитаха пред Партията. Те трябва да си кажат всичко, което ги радва и боли. И това бе най-хубавото.

С основание център на вниманието на конференцията стана работата на кооперативния стопанство. Близо 90 на сто от партийните членове са свързани пряко със селскостопанското производство. Безспорен е фактът, че Общинският партиен комитет е насочвал главните си усилия към създаване на благо

приятна партийно-политическа обстановка за ускоряване на техническия прогрес, за интензификация на селското стопанство и разгръщане инициативата на хората. Общата тенденция на развитието напред се вижда. Но мнението на всички, които изказаха гласовете си, бе, че възможностите на кооператива са далеч по-големи.

Безпокой обстоятелството, че стопанството отстъпва завоюваните си позиции на чужди кооператив в окръга, където се родиха редица новости и от чийто положителен опит почерпиха не само стопанства от нашия окръг. Безспорно, гук неблагоприятните условия на 1968 година дръпнаха редица важни икономически показатели надолу. Но комунистите-кооператори, бригадир, звеноводни, все хора с богат опит в общественото стопанство, посочиха много добре и алтернатива на субективния фактор.

Един въпрос, който особено възбуждаше конференцията, бе: ще продължава ли и напред да се прилага акордно-премиалната система на заплащане тру да на кооператорите и какво трябва да се направи, за да играе тя своята прогресивна роля така, както е замислена преди години. Откъде идват тези въпроси, когато е ясно, че тази форма е по-съвършена от досега прилаганите начини на заплащане. Обвързаността и с крайния производствен резултат развръща инициативата на отделните производствени единици, прави ги по-самостоятелни, създава условия за творческо прилагане на мероприятията по отглеждане на културите и животните. Но, от друга страна, тя изисква висококвалифицирани производствени, активна намеса на специалистите в прилагането на технологическите карти, точно научно обосноваване на планиране. На тази именно страна не е отделено значимо внимание. Оставен е механизъмът на системата да действа сам. И се стига до таква положителна, че в някои бригади да се намери 200 на сто фонд „Работна заплата“ от полагаемия се по производствено-финансовия план, да се дават помощи на редица производствени единици, та да могат да осигурят заплащането на кооператорите.

„Главно — липсваше контрол, нямаше възискателност“ — заключаваха с огорчение изказващите се и изразяваха надежда, че през настоящата година нещата ще се оправят. От друга страна, е било нарушено правилното съотношение на материалните и моралните стимули. Давали са се премия и тогава, когато те не са били необходими. Съвременното — този своеобразен лост за придвижване производството напред, не е било прилагано целенасочено от партийните и профсъюзните ръководства. Неумело са използвали ни и такива удобни и ефикасни средства на масово-политическа работа, като многотиражката, радиовъзвълт.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

Парадоксално прозвучаха пожеланията на някои комунисти: „Специалистите поне в двете-три те седмици да отидат при хората, на полето“. Нима толкова рядко са били между кооператорите! А броят на специалистите-агрономи никак не е малък. Осем са с висше образование и един със средно — млади, знаещи, умещи хора.

В доклада е записана не твърде ласкава констатация за тях: „Все още се забелязва известен формализъм в работата на някои специалисти, чувствува се принижена отговорност към поставените задачи, което е сериозна пречка за прилагане на редица мероприятия на техническия прогрес“.

И конференцията потвърди тази констатация. С болка се говори за паданите добиви от царевичата и се търсеше причината в липсата на конкретен подход при различните предшественици, неспазване на оптималния брой растения в декар, недостатъчно и ненавременно торене. А това са все въпроси от технологията на производството. Кой друг, ако не агрономите, ще оглави тази технология. Не беше трудно да се разбере колко много се иска от тях и колко малко са съумели да дадат през този период.

„Липсваше контрол, нямаше възискателност“ — тази мисъл повториха и потретила много партийни членове. Тя беше латмотива на конференцията. И може би оттам са дошли посредствените резултати на бригадите за комплексна механизация, които служиха и винаги могат да служат за ориентир в окръга, неспазването на трудовата дисциплина в редица звена и бригади, наличието на разхищения, макар и дребни, които дразнят общественото мнение, неутледният и нехигиеничен вид на стаите на животновъдите и много други.

Колкото и странно да прозвуча думите на някои от първите ръководители (защото идват с твърде голямо закиснение), че „възискателността отсече гататъш ще расте с дни“, това беше необходимо. Ако с общи усилия партийните и стопанските ръководители, специалистите и бригадирите повишат възискателността към себе си и другите, ако следят за правилно приложение на всички решения и мероприятия, няма никога да се червят пред кооператорите и отново ще се върне славата на техния кооператив.

В работата на конференцията взе участие първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов. Като поздравил комунистите и всички трудещи се в общината за всеотдайния труд през 1967 и 1968 година той същевременно изрази тревога от слабия темп на увеличаване общата селскостопанска продукция, като направи умела съпоставка с успехите по този показател на съседните стопанства на Обединение. Вземайки предвид допуснатия шаблон при отглеждане на пшеницата по способите на института в Гене рал Тошево, без да се отчитат конкретните условия, другарят Костов препоръча задълбочено и творчески да се изучават новостите в селското стопанство, преди те да станат масова практика.

Сериозна работа и грижа на общинската партийна организация, каза другарят Костов, трябва да бъде през тази и следващите години рязкото подобряване състоянието на животновъдството. Получаваната от него се га продукция и рентабилност са незадоволителни. Такова животновъдство най-малко подхожда на ТКЗС—Обединение. По-нататъшният икономически подем, развитието на научно-техническа революция трябва да се съпътства с установяването на твърда дисциплина и самодисциплина в гурта, с рационално използване на работното време и с борбата за съществено повишаване на партийната и решенията на нейния Юлски пленум. Цялата възпитателна работа, обхващаща не другарят Костов, трябва да се постави върху единството на обществените и личните интереси.

Един въпрос, който има изключително важно значение за правилното възпитание на ръководните кадри и кооператорите — това е какъв трябва да бъде критерият, мерникът, когато то се дава оценка за постигнатите резултати и се определят предстоещите задачи. Аз мисля — каза другарят Костов, че за ТКЗС — Обединение е вече време основно мерило за работата да станат най-добрите световни достижения в растениевъдството и животновъдството. Една такава задача е реална и напълно по силите на общинската партийна организация и кооперативното стопанство в Обединение.

Петранка ДИМИТРОВА

Винаги веселива, сърчна и бърза е магазинерката Веселина Петрова от бензиностанция № 2 във Велико Търново

См.: Г. КОЛЕВ

Добра дума за всички

Всяка година е тъй — дойде ли декември, отчетникът по автотранспорта на ДЗС — Бебров Стоян Ризов става неспокоен. Дошло е времето да се направи разяснителна работа за работата на шофьорите. Безпокой се Ризов, защото през другите години автотранспортът беше извор на печалби и икономии, но автомобилите вече остаряха, по износиха се по тия неудобни пътища и шофьорите често спираха за час-два, че и повече. Ще бъде ли изпълнен планът? — на този въпрос търси отговор отчетникът.

Разгръща книгата и се зачита в производствените листи на десетина възрастни и млади водачи. Колонките от цифрите го радват и той не скрива одобрението си: „Отлично работят!“ После за дълго спира вниманието си върху имената на трима шофьори, за които му се иска да каже някаква по-особена похвала.

Н. ПЕТРОВ

ХРИСТО ИВАНОВ ЦВЯТКОВ е младият мъж, когото колите му обичат и уважават за радостен характер. В стопанството той работи вече десет години. Отдавна си е специална слава на отличен производителник и грижовен стопанин на по-верната му кола. Всяка година е между първите трима. През сезоните на усилната полска работа автомобилът му винаги е в изправност. За него един от ръководителите на стопанството заяви: „Искате ли да превозите товар от най-неудобния терен, пратете там Христо Цвятков!“

И тази година отличният шофьор запази доброто си име. За изминалите 11 месеца той има в актива си 60 000 тонкилометра, а годишният му план е 48 000. Но марката кола „ГАЗ-51“ продължава със споразбит да превозва товари и няма съмнение, че нейният водач ще при тури още няколко процента към големия си успех.

ИВАН ДИМИТРОВ ЦВЯТКОВ — младият, винаги усмихнат водач на четиритонна „Ифа“, всякога е бил сред най-прилежителните труженници на стопанството. Случи ли се автобусът да остане в гаража за ремонт, той започва да вади душата на мониторите.

— Не може ли за по-кратко време да я ремонтирате? Бе, Манчов? Два дни! Много! Та къде камион-хала да стои два дни!

— Ти не умвай, зми хващай копка! — командуват „локтобът“ по автомобилите! Манчов.

Иван взема изгрунените и като се наведе веднъж, вдига глава чак подир тзе. Затова колата му малко се задръжва край работилницата, защото време е на път.

1968 година беше за него на прегнат период. Но тъй не успял от миналогодичните си успехи — стигна стое процента изпълнение на плана още през ноември.

МИХАИЛ МИХАЙЛОВ ВАЧЕВ е старейшината на бързовските шофьори. Свидетелство за правоправление на автомобил той е взел още в далечната 1927 година. Юноша, преди да се е научил да води волски въпряк, сяда за първото, за да не го изпусне до днес. Дълги години е бил частник, но споменат ли му за това време,

Лаборантки

— Сашке, готова ли си?
— След малко...
Колежките на Сашка Николова продължават съсредоточено да правят анализите. А те не свършват бързо. През цялото работно време в лабораторията на ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново след анализите се правят отчети, определят се нормите на преждите, оказва се контрол върху качеството на суrowните и полуфабрикатите. Началникът на лабораторията инж. Маргарита Маринова сподели:
— Всички са завършили специално образование и работят добре.

С най-голям стаж между тях е Стефка Боянова, а най-младата е Райна Бързана. На сватбата на Марийка Тодорова колежките й купиха скъп подарък. Когато тя вече чакаше първата си рожба, с подаръци и

букети цветя всички отидоха да я посетят. Тогава от очите на Марийка потеккоха сълзи на трогателна нежност и благодарност. Тези жени и девойки в бели престилки ще ги видите в представителния ансамбъл, а друг път и самостоятелно участвуват в художествените програми и прегледи. В техния дневник са отбелязани редица колективни посещения на кино и други представления, другарски срещи и екскурзии.

За своята дейност лаборантките много пъти са сочени за пример. Техният труд намира признание, а те са уважавани и обичани. В лабораторията няма преходни флажета, няма грамоти. Но има много цветя. Те са символ на младите ни години, на трудолюбието и на топлините другарски взаимоотношения.

Ат. ВАСИЛЕВ

ПО-ГОЛЯМА ГРИЖА ЗА ХОРАТА!

Не вярвам да има друго село, малко или голямо, което да няма автоспирка. А всяка заран десет-три часа от село Паскалевци отиват на работа във Велико Търново, Горна Оряховица, Павликени и в чер се връщат. За тях понекога ние обичайно казваме: „Те са свикнали“.

Един вид кадили са се в студентите. Но какво да кажем за случаите, когато се наложи стари хора, жени с малки деца или болни хора да пътуват. От студ дърво и камък се пука, а пътищата чакат още зачервяване до кръв бузи, ръцете и краката вкоченяват. Дената пишат, премръзнали от студ. А реят все още не идва... И в такива моменти не знаем как ни мисли минават през главите на

тези хора. През миналата година магазинерът на ресторанта — Петър Никифоров, отваряше сутрин по-рано. Но това беше само за една зима. Сега е пак както преди.

Ясно е, че ние, местните ръководители, малко сме направили за хората. Истина е, че след Девети септември построихме училище, читалище, електрификахме селото, направихме обществена фурна и др. Но сто нямаше автоспирка. За по-голямата й не се иска кой знае колко. Това е по-силно и ние можем да я направим само за ден-два. Стига да мислим повече за хората.

Младец МИНЧЕВ
пълномощия а с. Паскалевци

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ:

- Опитни и начинаещи работнички за предачки, тъкачки и бобинарки
 - Пом. готвач
 - Шлосери от IV разред нагоре
 - Електротехници от VI до VIII разред
- Постъпване веднага. Справка „Личен състав“
Телефони 21—07 и 21—36

3—1

НОВО! НОВО! НОВО!

Майки, търсете по магазините на ДТП „Хранителни стоки“ първите български детски витаминни плодови и зеленчукови храни!

„БЕБИ С“
„БЕБИ С“
„БЕБИ Р“
„БЕБИ И“

предназначени за бебета и деца от 5-месечна до 2-годишна възраст.

Съдържание: мляко на прах, захар, брашно от шипки, касис, ябълки, спанак, коприва, картофи, пшеничен зародиш, оризови люспи.

Богати на витамини С, В, В₁, В₂, Е, пектин, Fe и др.
ПРОИЗВОДСТВО НА ДСО „ФАРМАХИМ“ — ДП „БЪЛГАРСКА РОЗА“ — ГР. ГОРНА ОРЯХОВИЦА.
НОВИТЕ ДЕТСКИ ХРАНИ „БЕБИ“ — ГРИЖА ЗА МАЛКИТЕ.

Независимо от това, че страната ни се слави като „земен рай“, относно разнообразието и богатството на селскостопанската продукция, у нас все още недостатъчно се използват производствени от горния факт възможности за разнообразяване и целенасочено, научно обосноваване включване на богатите във всяко отношение селскостопански продукти (като зеленчуци, плодове) и диворастящи плодови видове в дневното меню на различните възрастови групи.

Така горните възможности са използвани досега най-слабо за най-важните възрастови групи — бебета и деца от 5 месеца до 2—3-годишна възраст.

Нашата Партия и правителство, отчитайки важността на проблема, неколкратно са поставяли решаването на въпроса пред различни промишлени предприятия. Затова прави чест на ДСО „Фармахим“, респективно поделението му ДП „Българска роза“ — гр. Горна Оряховица, че първи в страната успява да направят по-съществена крачка в производството на детски витаминни храни, които се появяват на пазара от 1 месец под наименованието „Беби С“, „Беби Р“, „Беби С“ и „Беби И“.

Автор на тези продукти е колектив от Института по хранене към БАН, начело с д-р проф. Ташев, директор на същия институт.

Детските храни са преминали през продължителни и всеотдайни изпитания, преди да се пуснат в производство.

Детските витаминни храни съдържат: мляко на прах, захари и брашна от шипки, касис, ябълки, спанак, коприва, картофи, пшеничен зародиш и оризови люспи. Тези съставки сами говорят за ценността на храните. Компонентите са подбрани така и в толкова отношение, че да доставят на бебето от 5-месечна до 2—3-годишна възраст необходимото количество витамини, въглехидрати, магнезий, витамини С, В, В₁, В₂, Е, пектин, желязо и др. За малките бебета от 5-месечна до 1-годишна възраст тези храни са пълноценни плюс кърмненето, а за по-големите деца — те са важна съставка в дневното меню на детето.

Храните представляват съществено голямо улеснение за майките, тъй като приготвянето им за консумация е бързо и лесно. Детските храни „Беби“ са опаковани в хубави, добре херметизирани каширани полиетиленови пликчета с различно съветване и с указание за начин на употреба.

Предприемците ни взема мерки за разширяване на производството, както и за пускането на нови асортименти детски храни с други активни съставки.

Необходимо е да се знае от майките, че детските храни са предназначени за здрави, нормални деца и опаковката от 50 г е за еднократна употреба.

Колективът на предприятието ДП „Българска роза“ ще се постарее в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийската революция за зарадва децата и техните майки с достатъчно по количество и асортимент детски витаминни плодови и зеленчукови храни.

3—2

ЛОКОМОТИВНО ДЕПО — ГОРНА ОРЯХОВИЦА НАБИРА

Кандидати мъже за курс за локомотивни машинисти на ларни локомотиви. Кандидатите трябва да са отбили военната си служба и да имат завършено средно образование.

Желаещите да следват курса да подадат в „Личен състав“ при депо то следните документи: молба, автобиография, документ за образование, удостоверение за раждане, военна книжка, свидетелство за съдимост, характеристика от местния народен съвет и медицинска карта от жп лекар.

Краен срок за подаване на документите 5. II. 1969 година.

ИМАЛО ЛИ Е ОПИТИ ДА СЕ СЪЗДАДЕ ЧИТАЛИЩЕ ПРЕДИ 1869 Г.?

След няколко месеца ще честуваме славна годишнина — вековния юбилей на великотърновското читалище „Надежда“, създадено през 1869 година. По време на своето съществуване то разви огромна просветна и родополесна дейност. В недрата на това първо и единствено тогава просветно учреждение пожелнаха корените на първата великотърновска библиотека, на първия великотърновски театър, на първия великотърновски музей.

Неотдавна се натъкнах на интересни документи, които свидетелствуват за един неуспешен опит да се създаде читалище във Велико Търново доста порано — в 1861 г. Даниел за това се съдържат в две писма на великотърновчанина Илия Стоянович. В първото от тях, написано на 29. XI. 1861 г., той

между другото съобщава: „Като беше дошел Цанков в градът ни и беше подбудил младите момчета да направят едно кафе не на казино, да се събират да прочитат вестници, които ще ги четърдисва Цанков, както и бяха започнали. По злощастно на Цанкова доди нов паша в градът ни и започна да издирва дете има страни хор в градът ни, кой какво прави и на Цанков му заповяда да не стои в градът ни и го дигнаха...“

Второто писмо е написано един месец по-късно. — на 9. I. 1862 г. В него намираме някои по-определени сведения: „Като беше г. Цанков в градът ни и се трудеше да направи читалище на един нов хан, както и бяха започнали да се събират младежите около него, като видяха това по-първите ни граждани и по-старейшите, не го одо

бриха и се събраха колко души и отидоха при пашата и му доказаха устно, че нешат г. Цанкова да стои в градът ни и пашата тоз час привика г. Цанкова и заповяда му да излезе от градът ни, който и излезе...“

От тези доста наивни редове става ясно, че в края на 1861 г. във Велико Търново е направен опит да се организира читалище. Инициатор за това е бил извештин възрожденски просветител и обществен леец слаг Освобождението Драган Цанков. Какво е било обаче съдържанието на това читалище трудно може да се разбере от двата кратки пасажа в писмата на Илия Стоянович.

По това време Драган Цанков е един от най-ревностните противници на гръцката патриаршия. Като не виждал друг начин за създаване на самостоятелна българска църква, той за става начело на движението за преминаване на българската църква към католическата. За тази цел той използва издавания от него вестник „България“ в Цариград през 1859—1863 г. Както би могло да се очаква, против тази неестествена за българския народ прокатолическа политика се надигнала цялата общественост. Драган Цанков останал без морална и материална подкрепа и при това положение вестник „България“ престава да излиза от 25. IX. 1861 до 16. IV. 1862 година. Точно по това време намираме неговия редактор Цанков във Велико Търново.

Трябва да се предполага, че идването на Цанков във Велико Търново, а сигурно и в други български градове, е целяло на мирането на подкрепата на неговия план за уния с папата. На това вероятно се дължи неприязненото отношение, с което бил посрещан от великотърновските първенци — ревниви привърженици на традиционната право славна църква, а някои от тях подкрепящи патриаршката гръцка патриаршия.

По тези откъсчени сведения мъчно бихме определили какви задачи си е поставяло това „читалище“, кой е ханът, където са се събирали членовете му, и имало ли е някаква друга дейност освен четенето на вестници. Както се вижда обаче, тази идея ще да е намерила добра почва сред младежите на Велико Търново, които започнали да се събират около Цанков. Твърде възможно е младите да са търсили място, където да споделят напреженията революционни идеи. В писмата недвусмислено се подчертава, че работата на читалището била потърпала. Но като се има предвид характерът на дейността на Цанков по това време и целите, които той преследва, трябва да се предположи, че дейността на това „читалище“ едва ли е надхвърляла четенето на вестници и списания и разискване върху прочетеното.

Виждаме, че желанието на местните старейшини да се прекрати дейността на читалището и да бъде изгонен Цанков от Велико Търново се приема с желание и веднага се изпълнява от пашата. Другояче не можело да бъде. Турците били сериозно обезпокоени от засилващото се революционно брожение в града и околностите, което малко по-късно — в 1862 г. — се излива в откритото въстание — Хаджи Ставревата бунта. Ето защо те гледали с лошо око на всички възможни начинания на общуване на революционната младеж.

Независимо от всичко, този неуспешен опит да се създаде читалище във Велико Търново е интересен момент от историята на града. Той показва, между другото, силните тежениия към организиран културен живот, които няколко години по-късно се осъществяват чрез създаването на читалище „Надежда“.

Имитър ОВЧАРОВ

Градски народен съвет — Свищов ОБЯВЯВА

анонимен конкурс между българските художници и архитекти за изработванеobelisk в местността „Паметни ците“ — 5 км източно от града, с краен срок 30. IV. 1969 г.

Първа премия 1200 лева
Втора премия 800 лева
Трета премия 500 лева

Необходимите материали и справки — на телефон 756 — отдел „Архитектура и благоустройство.“

МЛАДИ ТВОРЦИ

ПЕТЪР СЪБЧЕВ

ПЕТЪР СЪБЧЕВ е роден на 5 януари 1946 година в село Сенник, Габровски окръг. Следва българска филология във Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново.

Улица Гурко

Гърдести коне

с чакмаци ковани

палат с незете си

едрите камъни.

В тясната уличка

слизат градините —

поздрав на Гурко!

Пени се виното...

Руси и българи

сливат гърдите си...

И тук остава

завинаги името.

РЕМСИСТИ

Бяха птици, недопели

първите си песни —

седемнадесетгодишни

млъкваша — обесени.

Млъкваша, но непокорни,

с поглед — в синевата...

О, защо за полет пак

не разтворят се крилата!

ПЕГЛЕШКОВ

Ти вярата опази с вяроост,

честта си — със смъртта.

В кръвта на живата жаравя

кръвта ти оживя.

И бликна в пулса на България.

И пламна в знамена —

от всяко истинско изгаряне

да ражда имена!

МАЛЪК КРИТИЧЕН КОМЕНТАР

МОЖЕ ЛИ ДА ЖИВЕЕШ САМ ЗА СЕБЕ СИ?

Хубавото в организирания преди няколко дни трудов ден за почистване на снега във Велико Търново е много. Гражданството заслужено има за това благодарността на Градския народен съвет. Но нещо друго искам да поставя на внимание то на обществеността, на вниманието на производствените колективи, където работят долуизброените хора, на вниманието на партийните, профсъюзните, отечественофронтовските и комсомолските организации.

Докато хиляди граждани с удоволствие излязоха в мразовития ден и съзнателно работиха, намериха се и такива, които се заключиха в топлите си стаи и не се показаха. При поканване те най-нахално заявиха, че това не е тяхна работа. Интересно, чия работа смятате, че е — да се изчисти снегът пред домовете ви, граждани Ангел Бастианов от кв. „Димитър Иванов“, Димитър Понов от кв. „Голбухин“, Димитър Миновски от кв. „Кирков“, Асен Русчуклиев от кв. „Трудов фронт“? А за съжаление като вас имаше и още някои.

Странно впечатление прави липсата на чувство за обществено дълг у тях хора. Една дребна на пръв поглед постъпка се оказва достатъчна за оценка на възпитанието и морала, които притежават те.

Хубавото си е хубаво. То ни кара да вярваме, че великотърновското гражданство е готово срещу всяка трудност да излезе организирано и единно.

Имитър ОВЧАРОВ

Градски народен съвет — Свищов ОБЯВЯВА

анонимен конкурс между българските художници и архитекти за изработванеobelisk в местността „Паметни ците“ — 5 км източно от града, с краен срок 30. IV. 1969 г.

Първа премия 1200 лева
Втора премия 800 лева
Трета премия 500 лева

Необходимите материали и справки — на телефон 756 — отдел „Архитектура и благоустройство.“

ОТ СЪВЕТА

ВЕЛИК КОМПОЗИТОР

По случай 100 години от смъртта

на А. С. Даргомижски

Както в руската поезия името на творчеството на Пушкин и Лермонтов стоят близо едно до друго, така близка са в руската музика имената и творчеството на Глинка и Даргомижски. След М. И. Глинката „бащата на руската музика“, Александър Сергеевич Даргомижски е вторият виден представител на руската класическа музика. Даргомижски е не само приятел и

почитател на Глинка. Той е негов приемник и продължител, който споделя и утвърждава в творчеството си музикално-естетическите схващания на Глинката за създаване на национална руска музика, обогатява творческите постижения на своя велик предшественик с нова съдържание. С това Даргомижски разширява пътя за развитие на руската музика към нейния могъщ разцвет в творчеството на Мусоргски и Чайковски.

Сам Даргомижски пише: „Едновременно образование, еднаквата любов към изкуството веднага ни оближиха и ние скоро се свързахме в искрено приятелство, независимо че Глинка беше десет години по-голям от мене.“

А. С. Даргомижски е роден на 2. II. 1813 година в Тулска губерния, но наскоро родителите му се преселват в Петербург, където композиторът прекарва почти целия си живот. Още от малък Даргомижски започва да пише песни и романи. Първото му голямо произведение е операта „Есмералда“ по романа на В. Юго „Парижката св. Богородица“. Тази опера е била поставена през 1847 г. на сцената на Балшой театър.

Най-значителното произведение на Даргомижски, което и сега се изпълнява с успех по световните оперни сцени, е неговата опера „Русалка“, написана по поемата на Пушкин. Докакто „Иван Сусанин“ на Глинка поставя началото на руската на родно-героична опера, „Русалка“, която е първата руска народно-музикална драма, открива нова страница в историята на руската класическа музика. В „Русалка“ правдиво са обрисувани руски народни характерни и ярки картини от народния бит. След двете опери на Глинката („Иван Сусанин“ и „Русалка“) „Русалка“ е важен етап в утвърждаването на руската национален оперен стил.

За тази опера Чайковски пише: „По своята мелодическа прелесть, по топлотата и безизкусствеността на вдъхновението, по изяществото на кантилената и речитатива „Русалка“ заема сред редица руски опери безспорно първо място след недостигаемо гениалните опери на Глинката.“

Даргомижски е автор на операта-балет „Тържество на Бахус“ по стихове на Пушкин, на три картини-фантазии за оркестър, на няколко клавирирни пиеси и вокални ансамбли, на повече от сто романи и песни, които представляват образци на руската вокална музика.

Последното произведение на Даргомижски е операта „Каменният гост“, която композиторът не успява да довърши. По негово завещание тя е дописана от друг руски композитор, член на „Могучая кучка“, Цезар Кюи, а оркестрирана от Н. А. Римски-Корсаков.

А. С. Даргомижски починал на 17 януари 1869 година. Неговото творчество му остави безсмъртието на велик музикант-реалист, пламенен борец за правдивост в музикалното изкуство, един от основоположниците на руската класическа национална музика.

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ
ЧЕТВЪРЪК — 16. I.

18.00 — Новини; 18.10 — „За вашето здраве“; 18.40 — „Езерото на пелканите“ — филм; 19.00 — „Семе на в бразилте“; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Път през годините“ — филм за писателя Константин Константинов; 20.40 — „Обикновено чудо“ — игрален филм; 22.00 — Новини.

ПЕΤΚ — 17. I.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 18. I.

18.30 — Новини; 18.40 — Младежки филми; 19.30 — Панорама; 20.20 — Лека нощ, деца!; 20.10 — „Любимец 13“ — български игрален филм; 21.30 — Забавна програма; 22.30 — Новини.

в „БОРБА“
стр. 4, бр. 7, 16. I. 1969 г.
Индекс 21301

Петър РЕШЕЛОВ

ВЕСТИ ОТ ДРАГОМИРОВО

Майор В. МАНДИКОВ

Разнообразява се животът на младежите в село Драгомирово. Настойчивостта на Общинския комитет на Комсомола и на ръководството на физкултурното дружество предизвиква на Общинския народен съвет не отиде на празник. Най-после е открито помещение за спортен клуб, където младежите ще играят тенис на маса и ще тренират борба. За почистването и обзавеждането на помещението дойдоха най-добрият и съзнателен спортист: Тодор Асенов, Стефан Мартинов, Илия М. Димитров и много други. Отзоваха се и редица млади състезатели.

Сега в клуба постоянно има младежи, които се подготвят за спортните битки през 1969 година.

Преди няколко дни в Драгомирово бе организирано състезание по ски-скокове. На хълма край селото излязоха над 170 скиори — малки и големи. Тук бяха дошли и много родители.

На удобната писта най-напред излязоха децата до 8-годишна възраст. Те се спускаха стремглаво надолу и правеха скокове по 5—6 метра. Най-смели бяха Иван Ив. Михайлов, Димитър М. Симеонов, Иван Бонев, Кольо Лазев, Ангел Опрел.

Не се посрамиха и пионерите. Макар и новонадобените техници на ски-скока, те предизвикаха възхищение с хладнокръвие си и безстрашието си. Сред тях най-добри бяха Йордан Д. Дамиянов, Йоско Ив. Петров, Иван Хр. Радуюлов.

Младежите правеха скокове над 10 метра. Със сигурността си се откъсваха Марин Вл. Христоф, Димитър Николов, Илия Ципринов.

През следващите дни физкултурното дружество ще организира и по-големи състезания: крос по билото и спускане по пистата.

Държавна печатница

„Димитър Найденов“
— Велико Търново

търси

чистачка

Заплата по тарифата за полиграфическите работници — IV разред с право на премия.